

Контрольний екземпляр

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XX № 59 (2631). СУБОТА, 19 ТРАВНЯ 1979 РОКУ. Газета виходить з 1939 року. Ціна 2 коп.

За відмінні кадри, активний науковий пошук

Заслуги Дніпропетровського хіміко-технологічного інституту імені Ф. Е. Дзержинського в підготовці спеціалістів для народного господарства, розвитку наукових досліджень високо оцінила Батьківщина: Указом Президії Верховної Ради СРСР інститут нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора.

Вручення нагороди були присвячені урочистій зборі, якій відбувся 16 травня в Палаці культури студентів імені Ю. О. Гагаріна. Разом зі студентами і викладачами в залі зібралися представники партійних, радянських і громадських організацій, заводських, науково-дослідних і проєктно-конструкторських колективів, гості з багатьох підприємств країни, вчені.

Збори відкрив секретар партійного комітету інституту Ю. М. Гулямов.

Тепло зустрінутий присутніми на урочистих зборах виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України товариш В. В. Щербицький. Від імені Центрального Комітету Компартії України, Президії Верховної Ради Української РСР і Ради Міністрів республіки, від себе особисто він гаряче і сердечно поздоровив викладачів, студентів, інженерно-технічних працівників інституту з заслуженою нагородою Батьківщини.

За короткий строк, сказав товариш В. В. Щербицький, інститут перетворився в один з найбільших технологічних вузів республіки, який готує кадри для хімічної, нафтохімічної промисловості, хімічного машинобудування. Для народного господарства підготовлено більш як 23 тисячі висококваліфікованих спеціалістів. У країні практично немає жодного великого хімічного підприємства, де б не працювали випускники інституту.

Разом з тим промовець зосередив увагу присутніх на ще нерозв'язаних завданнях.

Найбільшого ефекту, підкреслює він, можна досягти при тісному, діловому співробітництві вчених інституту і виробничих колективів шляхом концентрації зусиль на розв'язанні найважливіших комплексних проблем. Саме на такий підхід націлюють нас рішення XXV з'їзду партії, так поставили завдання перед ученими дирекціями і заступниками (1978 р.) Пленуми ЦК КПРС.

Наші вузи повинні дати студентам не тільки високу кваліфікацію, а й загартувати його ідейно і морально, виховати його справжньою людиною. Професійна підготовка та ідейно-політичне загартування становлять, як відомо, єдиний і нерозривний процес. Надзвичайно важливе значення в цій справі має втілення в життя постанови ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідейно-політико-виховної роботи», в якій глибоко і всебічно визначено основні напрями її удосконалення, підвищення дієвості і результативності.

Центральний Комітет Компартії України, сказав В. В. Щербицький, твердо впевнений, що ваш, тепер уже орденосний, колектив успішно справиться з поставленими завданнями, наполегливо, з повною віддачею сил працюватиме над втіленням у життя історичних накреслень ленінської партії.

Товариш В. В. Щербицький оголосив Указ Президії Верховної Ради СРСР про нагородження інституту орденом Трудового Червоного Прапора і під бурхливі оплески прикріпив високу нагороду до прапора вузу.

Зі словом відповіддю виступив ректор інституту професор В. Д. Пархоменко. На урочистих зборах виступили також перший секретар Дніпропетровського обкому партії Є. В. Качаловський, доцент кафедри філософії і наукового комунізму Т. Д. Таран, колишній випускник інституту, директор Дніпропетровського машинобудівного заводу імені С. Орджонікідзе П. О. Власов, студентка третього курсу, відмінниця навчання Ольга Дубатович.

Учасники зборів з великим піднесенням прийняли вітальні листи Центральному Комітетові КПРС, Генеральному секретареві ЦК КПРС, Голові Президії Верховної Ради СРСР товаришеві Л. І. Брежнєву, а також ЦК Компартії України, Президії Верховної Ради УРСР і Раді Міністрів республіки.

* * *

Того ж дня товариш В. В. Щербицький вручив групі співробітників інституту Почесні грамоти і Грамоти Президії Верховної Ради Української РСР, а також свідоцтва і нагрудні знаки про присвоєння почесного звання заслуженого працівника вищої школи Української РСР.

(РАТАУ).

20 ТРАВНЯ 1929 РОКУ ВІДКРИВСЯ V З'ІЗД РАД СРСР, ЯКИЙ ЗАТВЕРДИВ ПЕРШИЙ П'ЯТИРІЧНИЙ ПЛАН РОЗВИТКУ НАРОДНОГО ГОСПОДАРСТВА СРСР,

„ОБЛИЧЧЯМ ДО ВИРОБНИЦТВА!“

КОМСОМОЛ ЄЛИСАВЕТГРАДСЬКОГО РАЙОНУ В РОКИ ПЕРШИХ П'ЯТИРІЧОК

Після опублікування в березні цього року постанови ЦК КПРС «Про 50-у річницю першого п'ятирічного плану розвитку народного господарства СРСР» редакція отримала листи молоді Кіровоградщини, в яких ставиться ряд запитань: «Чому планування соціально-економічного розвитку країни було тоді й утвердилося ним саме на п'ять років?», «Як

у трудящих нашого краю започатковувався рух «П'ятирічку — за чотири роки!» та інші.

* * *

ДІЙСНО, чому саме п'ятирічний план розвитку народного господарства СРСР схвалила наприкінці квітня 1929 року XVI конференція ВКП(б), а в травні цього ж року V Всесоюзний

з'їзд Рад затвердив його?

Детально вивчивши, скажімо, історію спорудження Кременчуцької ГЕС, яка була однією з найважливіших будов нашого краю, можна переконатися, що саме п'ятирічний період дає реальні можливості в усій повноті розв'язувати великі народногосподарські завдання: збудувати завод сучасного типу, освоїти нові поклади корисних копалин, реалізувати широку програму технічного переозброєння у певній галузі, підготувати у вузах необхідну кількість інженерно-технічних кадрів, передбачити середньорічну врожайність, а відтак створити необхідні резерви сільськогосподарської продукції тощо.

У тодішньому нашому дослідно-показовому окрузі перша п'ятирічка, як і по всій країні, починалася з докорінної реконструкції всього народного господарства. Розроблені на основі ґрунтовних економічних розра-

хунків, накреслення передбачали насамперед індустріалізацію всього народного господарства у найкоротший строк. Провідна роль тут належала сільськогосподарському машинобудуванню, що становило 35 процентів усієї валової продукції округу.

З іншого боку, наявність у нашому краї великих джерел сільськогосподарської сировини обумовлювала розвиток підприємств по її переробці (олійниці, беконна фабрика, молокопереробні цехи). На ці галузі мало припадати дві третини всього валового виробництва.

А наявність в окрузі багатьох покладів бурого вугілля зумовила у першому році першої п'ятирічки будівництво міжрайсної електростанції. Разом з тим, почалося розширення ряду підприємств, які мали працювати на дешевій електричній енергії.

[Закінчення на 1-й стор.]

ЩАСЛИВІ РОКИ ПІОНЕРСЬКІ

Я — десятикласник. Комсомолец. І хоча з піонерського віку вже вийшов, все ж сьогоднішнє свято також і моє.

19 травня, у день народження Всесоюзної піонерської організації, завжди згадую, коли приймали мене в піонери. «...Перед лицем своїх товаришів урочисто обіцяю: палко любити свою Батьківщину», — повторював я і мої однокласники слова обіцянки піонера Радянського Союзу.

Нарешті настала та довгождана мить — на моїх грудях зачервонів піонерський галстук. Радості не було меж. Коли зі своїми друзями Вадимом Мурзенком, Васею Маклаковим, Юрком Кобзарем я вийшов на вулицю, йшов холодний дощ. Та ми навмисне розстебнули куртки — нехай усі бачать, що ми — піонери.

Щасливо і весело пролетіли піонер-

ські роки. Скільки було цікавих піонерських справ: і захоплюючі мандрівки, і збір металолому, і робота у тимурівській команді, і піонерські спортивні змагання... Скрізь хотілося встигнути, про все дізнатися.

Ми багато читали про піонерів-героїв Павлика Морозова, Валю Котика, Валерія Волкова, Володю Дубініна, Зіну Портнову... Книжки про них зачитували, як на жуть, до дірок. І кожен уявляв себе на місці своїх ровесників, кожен хотів бути схожим на них.

Незабаром я закінчую школу. Піду в самостійне життя. Та свій піонерський галстук бережу і берегитиму завжди, як реліквію.

Валерій КАЛАШНИКОВ,
учень 10 «Б» класу кіровоградської десятирічки № 13.

Сьогодні — наше піонерське свято!
Фото Л. ЛАПІНЬ.

ПІОНЕРБУД

Допомога колгоспу

У республіканській П'ятирічці ударних піонерських справ учні нашої школи беруть активну участь. Чимало хорошого зробили вони. А навесні нинішнього року з власної ініціативи створили шкільну кролеферму, щоб допомагати колгоспові у заготовці м'яса. Змайстрували клітки, хто зміг, приніс з дому кролів.

Найбільше люблять доглядати за ними піонери шостого класу Володя Карашук, Люда Скороход, Світлана Назаренко, Іван Розиграй, Надя Коваленко. Вони приносять своїм пухнастим підопічним зелену травичку, інші корми, чистять клітки.

Зараз на нашій кролефермі більше сімдесяти тваринок.

Сашко МАРИНИЧ,
учень 6-го класу Савітської восьмирічки, бригадир шкільної кролеферми.
Компаніївський район.

МОЯ БАТЬКІВЩИНА — СРСР

ПАМ'ЯТЬ ЖИВА

Хто з нас не знає Олега Кошового, Івана Земнухова, Ульяна Громової, Сергія Тигленіна та багатьох інших комсомольців-краснодонців, вихованців червоногалстучної армії юних лєнінців. Їхній вихованець в ім'я Батьківщини і Роду — справді «віколомна суть».

У піонерських загонах шкільного міста й району проводиться чимала робота по вихованню у дітей почуття любові до рідного краю на прикладі героїв-молодогвардійців. У Червонокам'янській школі-інтернаті, приліром, створено музеї «Молодої гвардії». Чудові цінності бойової слави, куточки, окремі стенди, присвячені підпільникам, мають Олександрівський Палац піонерів та міські десятирічки №№ 2, 10, 15. Скільки любові, праці, турбот вклали школярі у їх створення!

Далекі дні... і ті події... Та віколомна їхня суть, з усіх могил встають герої, — в граніті, бронзі устають!

Захоплююче пройшла по-дорож учнів нашої школи до Краснодону. Діти довідалися, що іменами героїв підпиля тут названі підприємства, вулиці, десятки піонерських дружин і загонів. У степу під Краснодоном вирросло прекрасне місто Молодогвардійськ — живий пам'ятник юним героям.

Гадаю, що за прикладом краснодонців, ми теж розгорнемо змагання між піонерськими дружинами і загонами за почесне право носити ім'я героїв Великої Вітчизняної війни, за право включити до свого складу членів «Молодої гвардії».

Пливуть роки, заліковуються рани війни. Та пам'ять юних лєнінців про подвиг молодогогвардійців житиме вічно.

О. КРАСНОУ,
вчителька Олександрівської СШ № 15.

БИЙ, БАРАБАН!

ТИМУРІВЕЦЬ

НА УДАРНОМУ МАРШРУТІ

ТРИДЦЯТЬ ДВА ТИМУРІВСЬКИХ ЗАГОНІ ДНОТЬ У ШКОЛАХ ОЛЕКСАНДРІВСЬКОГО РАЙОНУ.

Для бірківських школярів маршрут «Тимурівець», мабуть, один з найвідповідальніших. Недарма ж у кожному піонерському класі чітко, по-бойовому працюють тимурівські загони.

Нині юні лєнінці проводять операцію «Салют ветеранам». Вони надіслають святкові поздоровні листівки, самі часто бувають у ветеранів Великої Вітчизняної війни. А над пам'ятником Невідомому солдату, що стоїть у Бірках, взяли піонерське шєрство; тут завжди бувають квіти, завжди прибрано.

З великою радістю щоразу зустрічають піонерів

За традицією червоногалстучна гвардія сьогодні, у день свого народження, звітує старшому товаришу і наставнику — Ленінському комсомолу. Їхній рапорт — це розповідь про ударний похід по маршрутах Всесоюзного піонерського маршруту «Піонери всієї країни справі Леніна вірні!».

стара жінка Мар'яна Іларіонівна Ошкєнко, ветеран війни Петро Іванович Байбуз, вчитель-пенсіонер Андрій Панасович Федоренко. Тимурівці Валерій Жмур, Валя Брайко, Сергій Колєсник допомагають їм прибирати в домівці, ходять за покупками до магазину, порятуєся по господарству.

Одним словом, справжня піонерська турбота.

Л. ДАНИЛЕНКО,
секретар — завідувач відділом шкільної молоді Олександрівського району комсомо-

СИЛЬНІ, СМІЛИВІ, СПРИТНІ

В ОЛІМПІЙСЬКИЙ ЗАЛІК

На районних змаганнях «Старт надій» переможцем став 7 «А» клас Великоківської десятирічки.

Загін імені Валі Котика — загін спортивний. Люблять тут волейбол і гімнастику, стрільбу з дрібнокаліберної гвинтівки і футбол, легку атлетику і плавання... Є в класі свої лідери — Тамара Вілова, Світлана Поліщук, Ліда Кобець. На шкільних змаганнях, що проходили недавно, піонери загону виявилися найсильнішими. Тому їм випало почесне право представляти школу і на районних «Стартах надій».

Тепер — курс на обласні змагання.

Н. КОЧЕРГІНА,
старша піонервожата Великоківської середньої школи Малоковісського району.

У КРАЇНУ ЗНАНЬ

Кожен урок — вершина

Усі піонери нашого загону активно включилися у Всесоюзний піонерський марш «Піонери всієї країни справі Леніна вірні!». Вирішили: до 110-ї річниці з дня народження Ілліча вчитися так, щоб у класі не було жодного відстаючого. Нині у загоні сім відмінників, одинадцять хорошистів. Лариса Бойченко, Ірина Мельник, Гена Заруда, Сергій Левітський, Сошенко і самі гарно виступають. А вже у нас існує «залізне» правило: «Відстаючим допомогти, ледаря «примусити».

Щотижня на стенді «Заняття у боротьбі за знання» — конкурси для допитливих, підсумки предметних олімпіад.

Дуже мало часу залишилось до кінця навчального року. Попереду перший у житті екзамен — з математики. Підготовка до нього вже зараз у розпалі. Робимо все, щоб скласти екзамен без трібок. Це і буде ще одна сходинка у країну Знань.

Люда ТЕРТИЛОВА
голова ради загону імені Ю. Гагаріна Бобринецької восьмирічної школи № 1.

ЗІРОЧКА

«ЖОВТЕНЯТАМ СТАРШИЙ БРАТ...»

Міцна дружба єдиного жовтенят і піонерів дружини імені героїв Краснодону п'ятої-середньої школи м. Гайворона. Шефською роботою піонерів керує «Клуб жовтенят». Його очолює рада з п'яти чоловік, на чолі якої — семикласниця Наталка Сніцар. Рада клубу розробляє цікаві заходи, до проведення яких залучаються піонери і жовтенята. Нещодавно був проведений Тиждень жовтенят. До його програми входили Дні праці, здоров'я, гри іграшок, знань та червоного галстука.

Багато піонерів школи — вокалі жовтенятських зірочок. Вони допомагають своїм молод-

шим друзям у навчанні, підготовці тематичних ранків, концертів художньої самодіяльності.

Люблять жовтенята добре потрудитися. У Всесоюзному комуністичному суботнику, приміром, вони зібрали 2,5 тонни макулатури й 12 тонн металолому.

Разом зі своїми вокалі жовтенятські зірочки заочно мандрують Країною Нювтія. Вони побували у містах-героях Одесі, Севастополі, Новоросійську, Керчі, познайомились із знайомими людьми цих міст.

Під час шкільного свята «Хліб — усьому голова» зустрілися з кращими хліборобами району.

Піонери — вихованці групи політінформаторів,

яка діє у нашій школі, — підготували і провели для своїх молодших друзів бесіди по книгах Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва «Мала земля», «Відродження» і «Щільна».

Працювати з жовтенятами цікаво, але й відносно вдало. Цей допитливий народ «засипав» своїх шефів найнесподіванішими запитаннями. Спробуйте, наприклад, відповісти, «чому сонце не згасне?» або «чому на спінці комахі «сопєчка» — чорні цяточки?».

І піонери організували клуб, який так і називали — «Клуб чомучок». На всі запитання, які надходять сюди від жовтенят, шефи намагалися знайти детальні відповіді.

Н. ДОБРОГОРСЬКА,
старша піонервожата дружини імені героїв Краснодону Гайворонської десятирічки № 5.

У СВІТ ПРЕКРАСНОГО

Про ансамбль бального танцю «Ятраночка» Кіровоградського обласного Палацу піонерів розповідає керівник колективу Віталій ЗАВІНА.

ЗАПРОШУЄМО НА ВАЛЬС

Тринадцять років минуло з того часу, коли відбулася перша репетиція «Ятраночки». Тодішні її вихованці давно стали дорослими, але багато з них і тепер продовжує удосконалювати свою майстерність у самодіяльному народному ансамблі танцю «Златоцвіт».

Із задоволенням приходять піонери до нашого ансамблю. Тут вони вчаться не лише красиво, правильно танцювати вальс, кадрили, польку, а й одержують уроки з хореографії, пластики, музичної грамоти.

Тричі на тиждень зби-

раються юні танцюристи на репетиції і, як кажуть, до «сьомого поту» відпрацьовують кожен елемент, кожен рух.

За час свого існування «Ятраночка» завоювала великий авторитет не лише у глядачів маленьких, і дорослих. Не раз колектив перемагав на міських і обласних конкурсах бальних танців серед школярів.

Недавно до ансамблю приїшли Оленка Цвей, Юра Димаренко, Іра Іванова, Мишко Фетченко, Люда Скрипка. Тоді вони не вміли нічого, а зараз стали одними з найкращих моїх вихованців.

Коли ви любите бальні танці і хочете навчитися гарно їх виконувати — приходьте до Кіровоградського Палацу піонерів. У «Ятраночці», я впевнений, вам сподобається.

Сторінку підготувала кореспондент «Молодого комунара» Т. КУДРЯ.

МИР І СОЛІДАРНІСТЬ

ДУМКИ,
ВІДГУКИ,
РЕЦЕНЗІЇ

Кіровоградський обласний комітет внішов на програму Українського телебачення з передачею «Слава солдатська».

ЦЕ БУЛО минулої неділі. А через день ми мали нагоду подивитися її вдруге — по програмі на області.

...Я чекав десятої хвилини передачі, аби ще раз зустрітися з вокально-інструментальним ансамблем «Світанки». Ансамбль — ні, не головний герой «Слави солдатської» — був потрібен мені, щоб переконатися у власній думці: Кіровоградське телебачення почасти робить для своїх глядачів приємні сюрпризи, відкриття. Ансамбль потрібен був і для того, щоб утвердитися в іншому: з успіхів і знахідок, у деталях складається загальний успіх.

ПРОВОДИ В АРМІЮ

фесіональний рівень майстерності колективу). Це, насамперед, і привернуло увагу авторів передачі. Другий привід, як поєднуються в одному з кадрів «Слави солдатської», був у тім, що один з учасників ансамблю — Володимир Бабіюк (бас-гітара) у дні, коли записувалася передача, йшов у лави Радянської Армії.

Зараз ми розуміємо: це був своєрідний журналістський прийом. І він прекрасно зіграв свою роль: форма передачі вимагала музики «на очах» — про дружбу і матір, про героїзм і Батьківщину; крім того, ця музика тематично об'єднала всі складові «Слави солдатської».

Уже потім автори передачі скажуть: за сценарним планом наш доробок можна було б представити у вигляді прийнятні трьох драматургічних рішень. Але вони зупинилися на найскладнішому

й молодими солдатами. Ми звикли бачити нашу армію такою, якою вона є, а в ній — наших надійних захисників, також такими, якими вони вже є. Радянська Армія, звикли всі думати, надійно виховує свої ряди. І це правдиво. «Юнаки приходять у солдатську сім'ю», — говорив Л. І. Брежнєв, — не маючи життєвої школи, але повертаються воїни з армії уже людьми, які пройшли школу витримки і дисципліни, які отримали технічні професійні знання і політичну підготовку.

Але ми ще мало говоримо і замислюємося над тим, кого посилаємо на дійсну військову службу, з яким багажем їде сьогодні в армію вчорашній випусник середньої школи.

Ось тому, думається, запропонувавши глядачам передачу у формі такого необхідного і благосрод-

фабула передачі. Про одну з її вдалих складових — ВІА «Світанка» — уже говорилось не тільки як про високозмістовний елемент передачі, а й як про неодмінну складову свята-обряду.

І, звичайно ж, семантично насичують її, фабулу, прості і, разом з тим, величні розповіді та напутні слова ветеранів-фронтовиків — В. П. Полийчука, М. І. Калихова, Героя Радянського Союзу Г. В. Балицького, колишнього командира 170-ї Кіровоградської тричі орденоносної танкової бригади генерал-лейтенанта М. П. Чуніхіна... На фоні їхніх слів особливо вражає музична «Балада про маленьку людину». І вже зовсім зрозумілі нам слізи матері сьогоденного солдата — Т. С. Бондаренко.

Син Тамари Севеліївни — рядовий Радянської Армії. На екрані ми не бачимо його, та ось ведучий зачитує уривки з військової газети про відважний вчинок нашого земляка:

... Бондаренко ліг на автозчепку і, витягнувшись, перекинув стоп-бран. Зовсім поруч — колеса вагону. Один необережний порух, і може статися непоправне. Але в ці хвилини думки Миколи не про себе: зупинити потяг, не дати розповсюдитися вогню!...

— Символічно те, — говорить у передачі військовий комісар області П. П. Китаєв, — що наші молоді земляки з честю продовжують славу батьків, перебуваючи у Збройних Силах СРСР. А хлопці, яких ми проводимо щороку в призовного пункту, — це майже всі комсомольці, 100 процентів їх склали норми ГПО...

Просто за цими красномовними словами і цифрами ми бачимо і пам'ятаємо інші цифри: 4514 війн пережило людство за всю історію свого існування, вони забрали життя у 3 мільярдів 600 мільйонів чоловік, лише друга світова забрала 50 мільйонів...

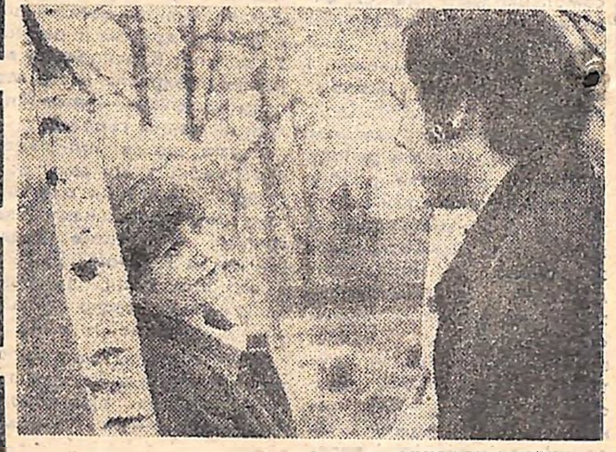
Про це нагадує нам передача... Про мир говорить з екрану телевізора заступник голови обласної Ради народних депутатів Є. М. Чабаненко.

Про це ми самі пам'ятати повинні. Щодня, коли готуємо хлопців до служби. Щороку, коли проводимо їх на службу.

Про це нас просить пам'ятати великий творчий колектив «Слави солдатської»: автор сценарію і ведучий Віктор Шариков, режисер Лілія Верещагіна, звукорежисер Едуард Демакін, ведучий оператор Віктор Беглецов та інші.

В. СТУПАК,
журналіст.

НА ЗНИМУ: під час зйомок «Слави солдатської».

ДВОЄ.

Фото В. ВЕРТЕННИКОВА.

ГПО НА МАРШІ:

ВІД МАСОВОСТІ ДО МАЙСТЕРНОСТІ

БУТИ ГОТОВИМИ ДО ВИПРОБУВАНЬ

У нашій школі немає жодного комсомольця, який би не складав нормативів ГПО чи не тренувався у спортивній секції. Виховач початкової військової підготовки Микола Андрійович Самченко прагне, щоб високий гарт здобули передусім майбутні воїни. І стрілецька секція у нас найбільш часова. Після тренувальних занять — поєдинки на вогневому рубежі. Визначається кращий стрілець у класах, у вікових групах, іде боротьба за звання чемпіона школи.

Від масовості зроблено широкій крок до майстерності. Тільки в цьому році 7 учнів виконали нормативи другого розряду, 10 — третього 8 — юнацького.

Ось результати кращих стрільців: у дванадцятилітньому стрелковому турі М. Романов, О. Курішов, О. Чорноіваненко вибивають із дрібнокаліберної гвинтівки по 98 очок, В. Редько та Д. Забудько — по 99, С. Железняк — 100.

Десять десятикласників школи брали участь в об-

ласному фіналі республіканських збройних змагань з кульової стрільби. Командою вони вибили 957 очок з 1000 можливих. Наша десятка визнана найбільшньою в області. У нагороду — грамоти, кубок.

Незабаром випускні екзамені. Разом з документами про середню освіту майбутні воїни отримують і посвідчення шифера 3-го класу та мотоцикліста. І це знадобиться хлопцям.

Складши залізку з фізичної та військово-технічної підготовки, вони з успішністю можуть сказати: — Ми готові перевірити себе!

І знову напруга — на стадіоні і в турі, в кабінеті початкової військової підготовки, і на ставку. Микола Андрійович приділяє увагу до кожного. Підказує, зауважує. І його вихованці з дня на день підвищують майстерність. Щоб бути готовими до випробувань.

Л. КОНДРАТЬЄВА,
учениця 10 класу Новомиргородської середньої школи № 2.

Редактор **М. УСПАЛЕНКО.**

Мабуть, це аксіома. І все-таки після перегляду «Слави солдатської» приємно зробити дружній комплімент колегам...

Так ось про сюрприз — про ВІА «Світанка» кіровоградського заводу радіовиробів. Не вдаючись до широких анотацій (для цього, очевидно, ще потрібна буде особня розмова), можна лише зазначити: разом з обласним комітетом ми також уже здивовані й «обурені», чому досі про ансамбль ніхто нічого не знав. Йдеться відомо про що: про чудові голоси виконавців, про високопробну музику... (До речі, тієї ж таки неділі «Світанка» прозвучав у ще одній передачі — «Недільний сувенір», яка готувалася раніше, ніж «Слава солдатська». А це вже дає можливість більш сміливо сказати про самобутність, власну творчу лабораторію і, коли хочете, про-

з них — телебачення «розкрило» себе, запропонувавши призовникам і глядачам разом порозмірковувати про доблесть героїв Великої Вітчизняної і сучасні Збройні Сили СРСР, поговорити про матір солдата і Батьківщину-матір...» І ось це важливе природно вилізло в одну з найважливіших ніш для нас форм пропаганди священних радянських обрядів — проводи до лав Радянської Армії.

Ну а про масштабність (а значить, і про ефективність) передачі-обряду писати не доводиться: уже те, що в ній взяла участь кількасот призовників, говорить само за себе. Плюс... — скільки? — тисяч телеглядачів...

МИ ЗВИКЛИ бачити «Славу солдатську» із вражаючими кадрами військових навчань, що перебиваються вставками-бесідами з ветеранами війни

ного радянського обряду, як проводи в армію, Кіровоградське телебачення «розкрило» не тільки себе, скільки самих призовників і тих, хто готував їх до служби. (Хоча, власне, пролог передачі — це і є документальна хроніка буднів сьогоднішньої Радянської Армії; проте лиш пролог — кількахвилинний (з години в ефірі), спонукальний за-

«Наш обов'язок, — говорить у постанові ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи», — протиставити підвирній політичній та ідеологічній діяльності класового противника, його злісним наклепам на соціалізм, непохитну ідейну єдність своїх рядів, глибоку персонаність і політичну пильність кожної радянської людини, її готовність захистити Батьківщину, революційні завдання соціалізму».

САМЕ ЦЕ, судячи по передачі, і мали на меті її автори. Звідси — і

НА ВАШУ КНИЖКОВУ ПОЛИЦЮ

Для вас, учителі

У КНИГАРНЮ «ШКОЛЯР» (ВУЛ. ЛЕНІНА, 16) НАДІЙШЛИ У ПРОДАЖ ТАКІ КНИЖКИ:

Авраменко О. М. Виховувати громадянина. К., «Радянська школа», 1978.

Авраменко М. І. Письмові контрольні роботи з геометрії для 10 класу. К., «Радянська школа», 1979.

Українсько-російський і російсько-український фразеологічний словник. К., «Радянська школа»,

1978. Посібник для вчителів хімії восьмирічних і середніх шкіл.

Туранська П. М. Тренувальні вправи з неорганічної хімії. К., «Радянська школа», 1979.

В. ВАЛЬКО, завідувачий магазином «Школяр», м. Кіровоград.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітета ЛКСМ України. На українськом язика.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

316050, МСП.
м. Кіровоград
вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Дмитрієва видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України. м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.